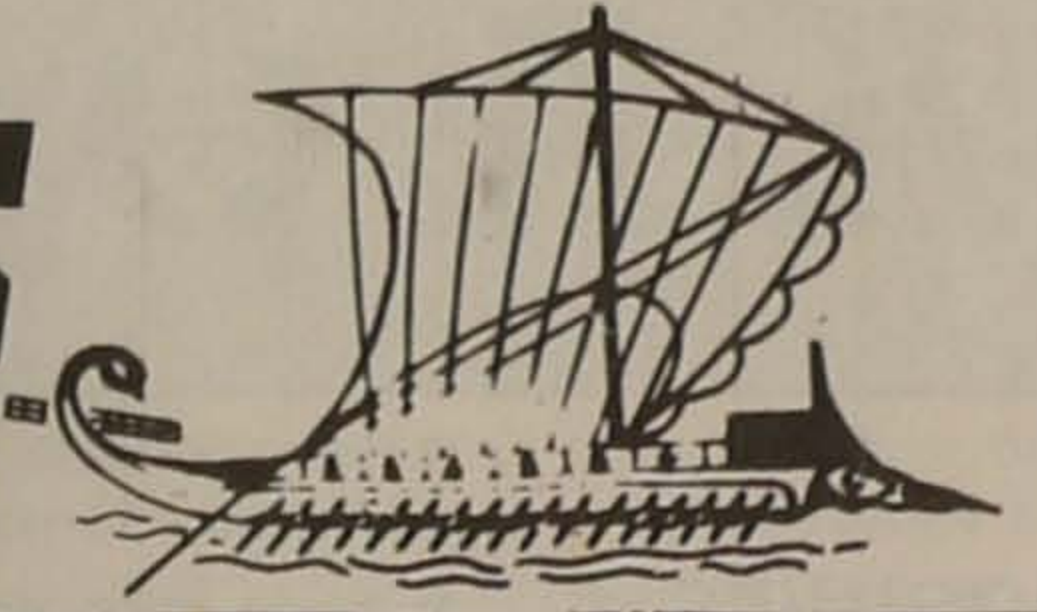

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

Ετος 3ο Αρ. φύλλου 30 ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΚΕΡΑΣΙΝΟΣ 1991

Τιμητική ψυχαγωγική βραδιά διοργάνωσε η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας για την Αθλητική Ένωση Ποντίων Βεροίας

Στις 12 Ιουνίου 1991, ώρα 9 το βράδυ, η Ε.Λ.Β. διοργάνωσε στην ταβέρνα της, τιμητική ψυχαγωγική βραδιά για την Α.Ε.Π.Β. Στην τιμητική εκδήλωση παραβρέθηκαν μέλη του Δ.Σ της Ε.Λ.Β. η Διοίκηση και οι αθλητικοί παράγοντες της Α.Ε.Π.Β.

Στη διάρκεια της όμορφης αυτής βραδιάς ο Πρόεδρος της Α.Ε.Π.Β. κ. Βασίλης Φωτιάδης τίμησε και αυτός με τη σειρά του την Ε.Λ.Β. προσφέροντας την αναμνηστική πλακέτα της Ένωσης στον Πρόεδρο κ. Οδυσσέα Γωνιάδη. Για την τιμητική αυτή εκδήλωση ο κ. Γωνιάδης δήλωσε τα εξής

στον "Αργοναύτη": "Σκεφθήκαμε ότι ο αθλητισμός και ο πολιτισμός πρέπει να βαδίζουν παράλληλα. Εξάλλου, σύμφωνα με το καταστατικό της Λέσχης επιβάλλεται η ανάπτυξη δραστηριοτήτων και στον αθλητικό τομέα. Με βάση, λοιπόν, το καταστατικό θεωρήσαμε σκόπιμο να τιμήσουμε την προσπάθεια της Α.Ε.Π.Β να διατηρηθεί έξω από τις γνωστές αντιαθλητικές καταστάσεις και να αγωνίζεται πάντα με πραγματικό αθλητικό πνεύμα. Ακόμα θα πρέπει να πω ότι η Α.Ε.Π. έχει στους κόλπους της μέλη που συγχρόως ανήκουν και στην Ε.Λ.Β. Έγινε μια αρχή που θα έχει συνέχεια".

Στιμιοτύπο από την εκδήλωση. Στη φωτογραφία ο κ. Φωτιάδης ενώ επιδίδει την τιμητική πλακέτα στον Πρόεδρο της Ε.Λ.Β. κ. Γωνιάδη.

Επιτυχημένη εμφάνιση της χορωδίας της Ε.Λ.Β. και στην πόλη των Σερρών

Άλλη μια φορά η μικτή χορωδία της Ε.Λ.Β ενθουσίασε και πάλι "εκτός έδρας". Τυχερή αυτή τη φορά η πόλη των Σερρών και ο οικοδεσπότης της, η Ε.Λ. Σερρών.

Ο Κώστας Καραπαναγιωτίδης και η χορωδία πρόσφεραν και πάλι τη δροσιά της φωνής τους. Ο Ιούνιος έγινε δροσερός χάρη σ' αυτούς.

Συμπερασματικά θα μπορούσε να πει κανείς ότι η χορωδία με τον Κώστα Καραπαναγιωτίδη δεν προσφέρει μόνο παράδοση και ψυχαγωγία, προσφέρει και κάτι ακόμα: Συσφίγγει τις σχέσεις των Ποντιακών Σωματείων ή καλύτερα γίνεται πρεσβευτής δημιουργίας καλών και αδελφικών σχέσεων. Να, η προσφορά η μεγάλη!

ΜΙΑ ΑΛΛΙΩΤΙΚΗ "ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ"

Μια "Λυσιστράτη" αλλιώτικη απόλαυσαν οι Πόντιοι της Βέροιας στις 22 και 23 Ιουνίου 1991 στο αμφιθέατρο του Δήμου Βέροιας από τον Ποντιακό Θίασο του Λάζου Τερζά, με οικοδεσπότη την Εύξεινο Λέσχη Βέροιας.

Το εκλεκτό κοινό κατέκλυσε στην κυριολεξία το θέατρο, το οποίο αποθέωσε με

τα χειροκροτήματά του τον πρωταγωνιστή του έργου και όλους τους ηθοποιούς που ερμήνευσαν τη "Λυσιστράτη" του Αριστοφάνη, διασκευασμένη στην Ποντιακή διάλεκτο.

Πριν από την παράσταση έγινε χαιρετισμός από τον Πρόεδρο της Ευξεινού Λέσχης

Βέροιας κ. Οδυσσέα Γωνιάδη, ο οποίος και ιδιαίτερα έκανε έμφαση στην ανάγκη της ανέγερσης του Πνευματικού κέντρου της Ε.Λ.Β.

Συμπερασματικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι, η παράσταση της "Λυσιστράτη", έργο με πολλά στοιχεία που μας επιτρέπει να το χαρακτηρίσουμε σαν επαναστατικό με πολλά μηνύματα τα οποία προβληματίσαν το θεατή. Ακόμα αξίζει να σημειωθεί ότι η ποντιακή διάλεκτος, που είναι πλούσια σε λεξιλόγιο, κατόρθωσε να κάνει "υποφερτές" τις αβυσσοστομίες. Κι εδώ ο πλούτος της ποντιακής διαλέκτου.

Μετά την παράσταση ο Λάζος Τερζάς δήλωσε τα εξής στον "Αργοναύτη": "Ομολογώ ότι τάχα χαμένα. Ανάκατα αισθήματα. Ο λαός της Ημαθίας με το αισθητήριο που τον διακρίνει επικοινωνήσε με τον Αριστοφάνη, με τη Λυσιστράτη και γεννήθηκε, έζησε στιγμές θείας ποντιακής παραδοσιακής πανδαισίας. Φεύγω καταγοητευμένος".

Ενισχύετε το Πνευματικό μας Κέντρο

Αγαπητοί μου συμπατριώτες και αναγνώστες του "Αργοναύτη".

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, όλοι, οι Πόντιοι και φιλοπόντιοι, ότι είναι "θέμα τιμής" να προχωρήσουν σοβαρά οι εργασίες ανέγερσης του Πνευματικού Κέντρου της Ευξεινού Λέσχης Βέροιας, το οποίο θα αποτελέσει (όταν θα λειτουργήσει με όλα τα τμήματά του) μια πολιτιστική κυμέλη του Ποντιακού Ελληνισμού, όπως η Παναγία Σουμελά είναι το Θρησκευτικό μας κέντρο. Χρειάζεται, όμως, να "ανασκουμπωθούμε" όλοι - όλες,

ώστε να εξοικονομηθούν σοβαρά ποσά.

Ένας τρόπος να προσφέρουμε στη Λέσχη (για το Πνευματικό Κέντρο) όσα ποσά επιθυμούμε να δώσουμε, π.χ. αντί στεφανιών σε κηδείες κ.λ.π. συγγενών και φίλων μας. Έτσι, τα ονοματεπώνυμα θα γραφούν και στο ειδικό βιβλίο, που αργότερα θα κυκλοφορήσει και τυπωμένο, με το χρονικό της ανέγερσης του Πνευματικού Κέντρου. Ας σημειωθεί δε ότι για όλες τις δωρεές θα δίδονται ισόποσες αποδείξεις, ώστε τα σχετικά ποσά να εκπίπτονται στις φορολογικές δηλώσεις.

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ ΤΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ

Ο Ξενιτεμός στον Πόντο

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ Α. ΜΕΛΕΤΙΔΗ

Η Ξενιτεία, η Κίρκη του Ποντιακού Λαού, σ' εκείνα τα μαύρα και πικρά χρόνια της ασημέρωτης σκλαβιάς έπαιρνε μακριά από τη γενέτειρά τους τα Ποντιόπουλα.

Διάφορες περιοχές της Ρωσίας, Ρουμανίας και της Μ. Ασίας είναι τα μέρη Ξενιτειάς των Ποντίων στο πέρασμα των αιώνων.

Ακατάλυτη Σειρήνα η Ξενιτεία. Σαν πουλιά έφευγαν τα Ποντιόπουλα. Κάποιες εποχές μάλιστα, κυρίως, πολεμικές ή θεομηνιών το αποδημητικό κύμα ήταν πολύ μεγάλο.

Ο Πόντος γινόταν Ιθάκη, που καρτερούσε μυριάδες Οδυσσείες να γυρίσουν στην πατρογονική γη. Οι Πόντιοι και γενικά όλοι οι Έλληνες από τον καιρό του Ομήρου ως και τις μέρες μας γοητεύονται από τα ξένα. Είναι ρομαντικοί κι οραματιστές. Αγαπούν να παίζουν με την τύχη τους και να τη φτιάχνουν μόνοι τους, όπου γης και τόπος.

Πικρή όμως η ώρα του αποχωρισμού. Το ξεκίνημα του Ξενιτεμένου είναι ένα γεγονός συγκλονιστικό. Η Ξενιτεία αποχωρίζει πρόσωπα αγαπημένα. Ο πόνος είναι μεγάλος,

ακόμα κι από εκείνου του θανάτου. "Η Ξενιτεία κι ο θάνατος, λένε, πως έναν είναι. Εξύσασαι κι ετέρεσαι, η Ξενιτεία βαρύν εν".

Στις στιγμές εκείνες του ζωντανού ξεχωρισμού θολώνουν τα μάτια από τη συγκίνηση κι η αγωνία σωρεύει στην καρδιά το αίμα κι ο νους του καθενός γοργοσαλεύει.

Δω και κει ξεφωνητά αποπελπίσας κι ύστερα βρύση το κλάμα σ' όλους. Οι στιγμές έχουν φτερά και φεύγουν κι ώρα σώνεται. Ο πόνος σε τέτοιες στιγμές γίνεται

πικρόχολο τραγούδι: "Θα Ξενιτεύνε οι πε κιάρ' και κλαίγνε τα κορτσόπα, θα Ξενιτεύνε οι νιόπαντροι και κλαίγνε οι μανάδες". Ξέρουν όλοι πόσο τρομερή είναι η Ξενιτεία. "Ο ζωντανός ο χωρισμός παρηγοριά δεν έχει". Ποιος ξέρει ποιοι και πόσοι, πότε και πως θα Ξενασφίζουν.

Μαραμένοι αποχαιρετούν τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Ακολουθούν οι συμβουλές που με κόπο ανβαίνουν στα χείλη: "Ένε μ' κι αν πας στην Ξενιτειά, μη στέκ'ς μ' λήγορα έλα".

"Μακρά ασό κακόν". Κι εκείνος: "Μάνα, για δος με την ευχή σ', στην Ξενιτειάν θα πάω...".

Υστερα έρχονται οι τελευταίες βαθιές ευχές:

"Στην Ξενιτειάν π' αχπάσκαται, ο Θεόν να ελιά τον,

η Παναγία και ο Χριστός κι Αέρ' τς να βοηθά τον".

"Σο καλόν..."

Μελαγχολικά τα προμηνύματα την ώρα του αποχωρισμού και νοσταλγικά τα μηνύματα από την Ξενιτεία:

"Ανάθεμα και τα μακρά, όθεν' κι πάει λαλιάν,,

τ' ομμάτια μ' εσκοτίνεμαν ασήν αρωθυμίαν".

"Γράφτω γράμμαν και στείλω σε και με τ' αρωθυμίας,

Μοθοπωρί' θα έρχομαι, να χαίρετ' η καρδιά σ'".

Κι όσο περνούν τα χρόνια εκεί στην Ξενιτεία η καταχνιά βασανίζει την ψυχή του Ξενιτεμένου. Ο πόνος τρώει την ψυχή του. Είναι ένας ασίγηστος πόνος, ο πόνος του γυρισμού, της πατρίδας ο θάνατος πόνος. Αυτός κρατούσε πληγωμένη βέβαια,

μα Ξυπνητή την ψυχή του Ξενιτεμένου, ώσπου να φέξει η μέρα του νόστου, του γλυκού γυρισμού.

Αυτός, ο ίδιος πόνος υπάρχει και σήμερα στα Ποντιόπουλα που βρίσκονται στις ξένες χώρες για δούλευση ή για σπουδές.

Ποθούν απαιτητικά την επιστροφή στην άγια Πατρίδα.

Η συνάντησή του Ξενιτεμένου με τους δικούς του είναι μια ευλογία του Θεού. Τόσο ιερή είναι η στιγμή, που το γεγονός αυτό το αυτό το βλέπουν όλοι οι παριστάμενοι με σεβασμό και κατανύξη.

Λ Λ Ο Γ Γ Ρ Α Φ Ι Κ Α

Παροιμίες

1) Όλα τα τζάκια ντό καπνίζ'νε, να μαγειρεύαν!

(Όλα τα τζάκια που καπνίζουν αν μαγειρεύαν!...)

2) Τον κολλημπιτί 'ς σην έμπαν άτ' 'κι τερούν ατόν, 'ς σην έβγαν...

(Τον κολλημπιτί δεν τον εκτιμούν από τον τρόπο που μπαίνει στη θάλασσα, αλλά από την κατάσταση που βρίσκεται όταν βγαίνει)

3) Αγούτο ανέφορον θα έχ' και τον κατέφορον.

(Κάθε αντίφορος θα έχει και τον κατέφορό του)

4) Τ' εσόν κοιλ'ιας πονί, τ' εσόν παιδίν ας έν'.

(Κάλλιο να έχεις η ίδια τις οδύνες και να έχεις δικό σου παιδί)

5) Διάκου όνομαν και δεσπόκ' γούζαν.

(Κατά τ' όνομα διάκος και στη λαίμαργία δεσπότης)

6) Το κορίτς όνταν απραεύ', 'ς σι κυρού πάει.

(Σαν δυστυχεί η κόρη (η παντρεμένη) πηγαίνει στους γονείς της)

7) Ο Θεόν τερει το ραχίν και θέκ' το κιών.

(Ο Θεός ανάλογα με το βουκό στρώνει το κιόν)

8) Ζαρωτά ας κάθουμε και ορθά ας καλοτρώουμε.

(Στραβά ας κάσουμε και σωστά να μιλάμε (δίκαια))

9) Μόνον για το σταυρόν υ' εφτίς 'κι πουσμανεύ'ς.

(Μόνον για το σταυρό που κάνεις δεν μετανοείς)

10) Παλιό γουρνί σμέλεπον και μελ' φά'.

(Παλιό κυρτέλι περιποιήσου και θα φας μελέ)

11) Το κορίτς ντό κάθεται η τύχη αθε αρτεύ'.

(Του κοριτσιού, που αργεί να παντρευτεί, αυξάνει η τύχη του)

12) Τη χιόρας η εμποδέα κοντόν έν'...

(Της χιόρας η ποδιά κοντή είναι - δείχνει περισσότερα απο τις άλλες -)

13) Αφου - δρξόν!

(Αναψε και άραψε - επί βιαστικής και ασυλόγητης πράξης -)

Λεξιλόγιο

1. αγραίνω = θυμώνω

2. αέτο' = έτος

3. αθίζω = καλλωπίζω

4. ακεί = εκεί

5. αλεπράζω = οργάνω

6. αντζίν = γάμπα

7. άντρισμα = παντρεία

8. αποτενί = άμποτε

9. αραέτοι = έτσι

10. ατός = αικός

11. γαίζω = κραυγάζω

12. γαρή = γυναίκα

13. γλεύω = γλιστρώ

14. γωνέα = γωνία

15. δάκω = δαγκώνω

Ανέκδοτα

Την ζουρνά μ'

Είνας ζουρνατζής σ' έναν κωι εγέντον ποπάς. Ασό εποπάδε κι' ύστερα άλλο την ζουρνά επήρην σο κέριν' ατ'. Είερην ποπαδικίν ατ'.

Μίαν σο κωρίον άτουν εγέ γάμος. Άλλον ταουλιτζίν 'κι πύ Επαράκάλεσαν τον ποπά να τ εκείνος την ζουρνά.

Ο ποπάς 'κι εθώλεσεν.

- Εγώ, είπεν ασέ, ποπάς είμα ταιριάς' να παίζω ζουρνά.

Οι παιδάντ' εζοραλάεσαν ι τον και κάμψουον πιωμένον.

- Ας εφτάγω το κατρίν έσ είπεν.

Εθήκεν και το καλυμάφ' κι' ι ρεν την ζουρνά σο κέρ', έπα και οι υφάδες και οι παιδάντ' ρεψαν και εδιασκεδάσαν.

Ατό έμαθεν ασό ο Δεσπότς'. Ε λαν κι εκοιξεν ατόν σην Μπρε λιν και:

- Καταραμένε! είπεν ατόν ά γα, ποπάς άνθρωπος επήρε παιζες ζουρνά! Εκολάτεις! Α γορα θήκον και το καλυμάφ'!

Ντο να λεί ο ποπάς; Εχώρι σο κουσούρ'ν ατ. Εξέγκεν το κ

μάφ' ασό κηφάλ'ν ατ κι' έθικεν άτο απάν σο στολ.

- Εβγαλ' και το ράσον! είπεν άτον ο Δεσπότς' θυμωμένα. Εξέγ' εν και το ράσον. Άμια ο ποπάς πα εθίμωσεν. "Καλά, επόικεν ένα κουσούρ", 'κι εκάλασεν ο κόσμος, άλλο γιατί να εφτίει ατόν απόποπαν."

- Άγιε μ' Δέσποτα, είπεν, καλόν, ούντ αν είπες εποίκα. Ας εν. Άμια ούλα κι' αν παίρτες, την ζουρνά μ' ασό κέρα μ' να παίρτες 'κι επορείς.

Εναν τέκ' επέμμεν

Επίεν ένας Σεμενλις 'σ ον Κε ρασούιταν. Ελάσκουτον απέσ' σο παζάρ' κ' επόικεν σοίρ όλα τα μαγαζιά. Σ' έναν επούλ'ν αν πασιμάδες, σ' άλλο φαγώσιμα, σ' άλλο ζαρζαβιάτα σ' άλλο κουντούρας, σ' άλλο ψιλοβολέας. Είδεν κ' έναν μαγαζιάν, τερει, εύκαιρον. Είπενε αβουκάτονος γραφείον. Εσέγκεν ασ' το σ' ανοικόν την πόρταν το κηφάλ'ν ατ' απέσ' κ' ερώτεσεν:

- Εσύ αδαπέσ' ντ' έφτας;

Ο αβουκάτον εγένειεν τ' έποτε κωρέτες και για να παίρ' άτόν'σ σο μαπάτ' είπεν άτον:

- Γαιδουρί κηφάλ'α πουλώ.

Ο Σεμενλις να έρβεν, να επείεν.

- Γιατ' εκείνο, είπεν άτον, όλα εποπλέθαν κ' επέμμεν έναν τακ!

Δίστιχα

1. Λελεύω σε, λελεύω σε, λελεύω σ' άλλο μίαν την τραγουδιάν ντο είπες, για νε ατ' άλλο μίαν.

2. Λελεύω σε, λελεύω σε, Μα ντοσάν τον Παναγίαν βοήθησεν η Παναγία κ' εδώκε μας λαλίαν.

3. Άοι εμέν, Άοι εμέν θ' αποθάνω. Πασκίμ ντο είμαι ετοεμής κ' ατώρα θα μαθανώ.

4. Μα τον Χριστόν, μα τον Θεόν, μα τίναν άγιον κ' άλλο το δακτυλίδ' ντ' εδέκε με ασό κερί μ' κ' έβγαλα.

5. Να εξερεσνέ άπιστε την νύκταν πως γυρίζω. Βάλλω και το κηφάλ' μου και για τ' εσόν νουσιώ.

6. Ν' Άοι εμέν, ν' Άοι εμέν μανίσα τ' εμόν την καρδιάν έκαψεν, μικρήτσα τριγωνίτσα.

7. Ν' Άοι εμέν νε μάν' μου κ' εγώ πά θ' αποθάνω οφέτος αν κι καίρομαι του κρου' να μη προφθάνω.

8. Ν' Άοι που βρουρουλεύκουμαι σ' ασά τα μαύρα μάτε η καρδιά μ' τογραεύεται και γίνετε κομμάτια.

9. Να σαν εκείν' το παλικάρ' που εν σομαδεμένον οσόν σ' κούται από πουρνου πάντα έν χαρεμένον.

10. Ο σεβνταλις ο άνθρωπον λέει μικρολογίας για τα έμορφα τα κόρασα σύρε και τραγοδίας.

11. Ο σεβνταλις ο άνθρωπον καμρίαν κι κομμάτια οκούται και τα μεσάνυκα φορεί και πάγ' να χάται.

12. Ο σήμερον έν τε Γιαννή κ' αύριον τ' άγιος Άνας τ' ερόν το κρίμαν και τ' εσόν να παλαών τη μάν'.

Κρωμέτ'κα τραγωδίας

Εκέι 'ς σα ραχοκέφαλα, ασά 'ς σα χαμελιάς

κελάιδισον μικρόν πουλί μ' ν' ακούω την λαλιά σ'.

* Άσπρα φορείς, άσπρ' αναλάεις, άσπρον η φορεία σ'

άσπρα τζιτζέκια φύτρωσαν 'ς σα έμορφα τα ψιά σ'.

"ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ"

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

Οικονομολόγος - Συγγραφέας

Θουκυδίδη 2 - Τηλ. 0331 - 25.282

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΤΣΙΚΑΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.

"ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ"

ΤΗΛ. 0331/66913 - FAX 0331/66979

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Γωνία 16ης Οκτωβρίου - Διός

Τηλ. 0331 - 28.356

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 1.000 δρχ.

Από την Ιστορία της

Ευξείνου Λέσχης Βέροιας

Δ.Σ ΕΤΟΥΣ 1960

1. Χειμωνίδης Μωυσις
2. Αλχανιδης Ιωάννης
3. Τσιπριδης Κοσμάς
4. Μενεμπιζιδης Ιωσήφ
5. Γεωργιάδης Μιχαήλ
6. Σπανιδης Ανέστης
7. Αμοιριδης Αλέξανδρος
8. Τριανταφυλλιδης Φάνης
9. Ορφανιδης Χαράλαμπος
10. Καζεπιδης Κων/νος

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 1963

Εσοδα: 7.384

Εξοδα: 7.211

Υπόλοιπο: 173 δρχ

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ

Παρουσία αρχών και εκλεκτού ακροατηρίου επραγματοποιήθη περί την 11 η.μ. της χδης η προαγγελθείσα διάλεξις της Ευξείνου Λέσχης Βεροίας εις την αίθουσα του Κινηματογράφου Καπρίνη.

Ομιλήτης υπήρξεν ο διακεκριμένος δικηγόρος Θεο/νίκης και Πρόεδρος Ευξείνου Λέσχης Θεο/νίκης κ. Χαρ. Κιαγκιδης εις το θέμα "Η Αιώνια Ελλάς και ο Ελληνοισμός του Πόντου δια μέσου των αιώνων".

Ο κ. Κιαγκιδης εχειρίσθη το άλο θέμα με τούαυτην γλαφυρότητα και ιστορικά δεδομένα εις σημείον

τοιούτον που το ακροατήριον έστρεψεν την προσοχίν προς ατόν διά να διδαχθή, διά να ακούσει κάτι που πολλοί δεν εγνώριζον.

Ο κ. Νομάρκης και αι παριστάμεναι αρχαί συνεχάρησαν θερμότητα τον κ. Κιαγκιδη δια τον χειρισμόν του θέματός με την ευστροφίαν της αποδό και υπεσχέθησαν όπως επαναπραγματοποιηθή η διάλεξις με ευρυτέραν προσελευσιν του κοινού.

Πάντως όσοι δεν παρέστησαν έκασαν. Εχασαν μίαν ωραίαν προσφορά της Ευξείνου Λέσχης Βεροίας που προθύμως διοργάνωσεν.

*Φρουρός Ημαθίας
31 - 3 - 69

Ενα πραγματικό εργοτάξιο ραφής Ποντιακών στολών δημιούργησαν για τις ανάγκες της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας κυρίες μέλη της Λέσχης

Σε αναμνηστική φωτογραφία οι κυρίες μέλη της Ε.Λ. Β. που πρόσφεραν δωρεάν την τέχνη τους για το ράψιμο των ποντιακών στολών για τις ανάγκες της Λέσχης. Οι κυρίες είναι οι εξής: Καραπαναγιωτίδου Ελένη, Νικολαΐδου Πελαγία, Παυλίδου Άννα, Θεοδωρίδου Ελένη, Θεοδωρίδου Γεωργιόπουλου Στέλλα, Θεμελιά Θεοπίστη, Χαράλαμπίδου Σοφία, Κοϊβίδου Πηνελόπη, Σιδιροπούλου Ελευθερία, Αναστασίου Θεοδώρα, Γιαντζιόγλου Μέ και Σερασιδου Ελένη. Στις πραγματικά αυτές πόνητες κυρίες επιδόθηκαν τμηματικοί έπαινοι.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΝ "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ"

* Οι στίλνες του "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ" είναι στη διάθεση όλων των αναγνωστών του

* Οι εργασίες πρέπει να στέλνονται αν είναι δυνατόν δακτυλογραφημένες

Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή όχι δεν επιστρέφονται

Η Εύξεινος Λέσχη Βεροίας ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

- Τους αδερφούς Τεντζογλίδη για το δωρεάν κόψιμο των ποντιακών στολών.

- Το κατάστημα "NINETA" για την προσφορά φορεμάτων στη θεατρική ομάδα της Ε.Λ.Β. για το ανέβασμα του έργου "Ο Κλήδονας".

- Τον κ. Λεωνίδα Ξανθόπουλο για την συμβολή του στο θέμα της διάθεσης από τον τον κ. Εφραιμίδη αναμνηστικών στη Λέσχη.

- Τη Βιομηχανία Αναμνηστικών "Παπαγιάννη Ε.Π.Ε" και τον κ. Εφραιμίδη για τη δωρεάν διάθεση 2.000 αναμνηστικών στη Λέσχη.

- Τη Δ/ση των ψυγείων Μακρϊδη για τη δωρεάν διαφύλαξη στο ψυγείο των 2.000 αναμνηστικών.

- Το Δήμο Βέροιας για την παραχώρηση του Δημοτικού Αμφιθεάτρου για το παίξιμο του έργου η "Λυσιστράτη"

- Τη Δ/ση Τροχαίας Βεροίας για την παροχή των υπηρεσιών της στο Αμφιθεάτρου του Δήμου κατά την παράσταση της "Λυσιστράτη".

- Τις τοπικές εφημερίδες και τους τοπικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς για την δωρεάν διαφήμιση της παράστασης η "Λυσιστράτη".

Η Ακαδημία Αθηνών προκηρύσσει διαγωνισμό για την Ιστορία του Ποντιακού Ελληνισμού

Από τη Γραμματεία της Ακαδημίας Αθηνών ανακοινώθηκε απόφασή της με την οποία προέβη στην προκήρυξη διαγωνισμού για τη μελέτη και συγγραφή της ιστορίας του Ποντιακού Ελληνισμού, από τη χρονική περίοδο 1421 έως και 1923.

Το χρηματικό ποσό που θα διατεθεί στο πρώτο έργο ως έπαλλο μελέτης και συγγραφής της ιστορίας του Ποντιακού Ελληνισμού, ανέρχεται σε 1.000.000 δραχμές και είναι προσφορά των ποντιακής καταγωγής αδελφών Κυριακίδη (ιδρυτές εκδοτικού οίκου Θεσσαλονίκης) εις μνήμη της μητέρας τους.

Η προθεσμία για την υποβολή των έργων τελειώνει μέχρι και τις 30 Απριλίου του 1993, η δε απονομή θα γίνει στις 30 Δεκεμβρίου 1993.

Στ' αχνάρια των πατεράδων τους βαδίζουν οι Πόντιοι φοιτητές - σπουδαστές Θεσσαλονίκης

**ΣΗΜΕΙΩΣΕ ΑΠΟΛΥΤΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ Η Α' ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
"ΧΟΡΕΥΩ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΩ"**

Οι φοιτητικοί σύλλογοι των Ηπειρωτών, Κρητικών, Σαρακατσάνων και Ποντίων συνεργάστηκαν και με την πλήρη υποστήριξη του ΑΠΘ και την χορηγία της Ασφαλιστικής Εταιρίας ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ οργάνωσαν κοινή εκδήλωση για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες του ιδρύματος ΚΕΠΕΠ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ. Όπως μας δήλωσαν τα μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής οι πολιτιστικοί φοιτητικοί σύλλογοι είναι εκφραστής μιας ιδιαίτερης ευαισθησίας που περιλαμβάνει τη σωστή

προσέγγιση και αφομοίωση των στοιχείων που διαμορφώνουν την κουλτούρα του λαού μας παράλληλα με τη δυναμική υπεράσπιση των ανθρωπίνων αξιών και αισθημάτων. Την εκδήλωση χαιρέτησε ο υπουργός Μακεδονίας Θράκης κ. Γ. Τζιτζικώστας και εμφανίστηκαν τα χορευτικά συγκροτήματα των φοιτητών, συλλόγων καθώς και η χορευτική ομάδα των Φοιτ. Εστών. Με την θαυμάσια και ενημερωτική ομιλία της Αγάπης Δημητροπούλου, ατόμου με

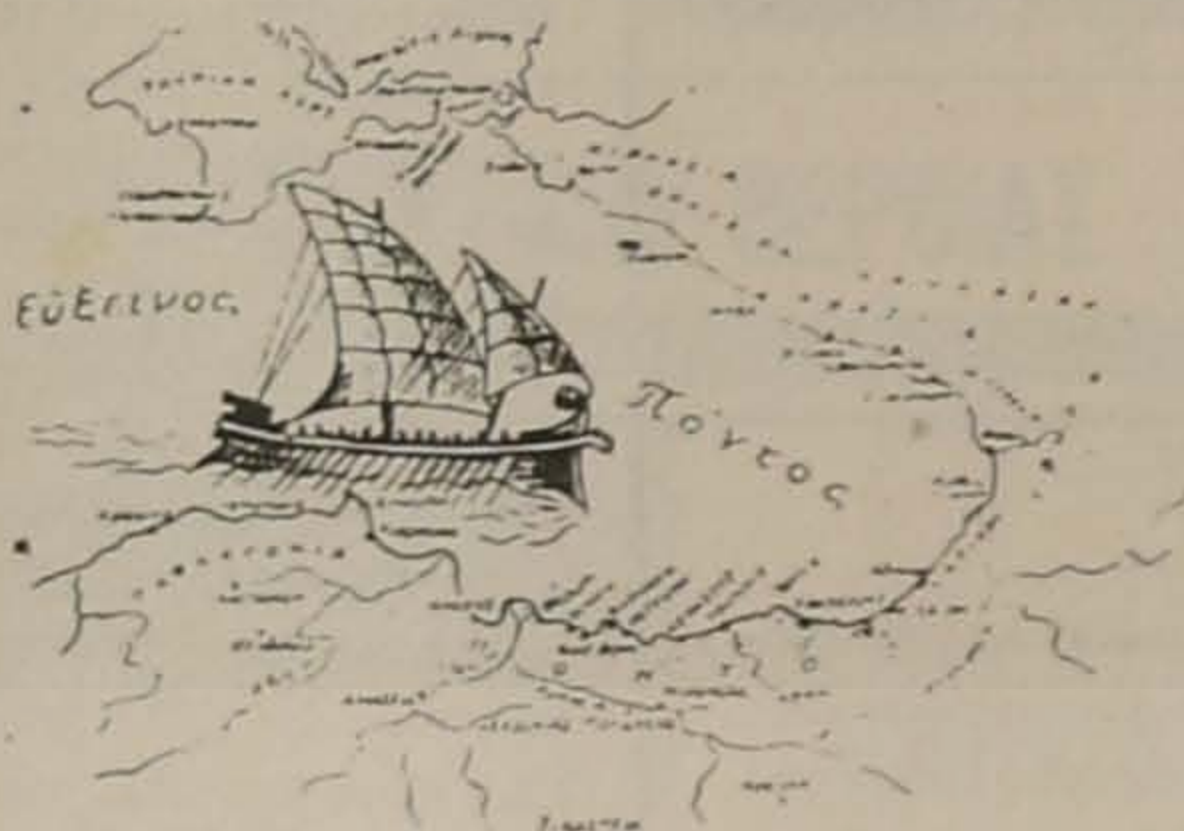
ειδικές ανάγκες το κοινό που είχε κατακλύσει την αίθουσα τελετών του ΑΠΘ συγκινήθηκε και ευαισθητοποιήθηκε πάνω στο σωστό τρόπο αντιμετώπισης των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Ο Σύλλογος Ποντίων Φοιτητών Σπουδαστών ευχαριστεί από την μεριά του όλους τους εκπροσώπους του ποντιακού χώρου για τη συμπαράσταση και ιδιαίτερα το χορευτικό συγκρότημα της Εταιρίας Θεάτρου Γ. Κ. Φωτιάδης για την οικονομική προσφορά του.

συνέχεια από το προηγούμενο

Την ίδια περίοδο πραγματοποιήθηκε και μία ελληνική εσωτερική μετανάστευση. Οι ντόπιοι Έλληνες της περιοχής Κριμαίας που ζούσαν εκεί από τα πανάρχαια χρόνια, για να γλυτώσουν μία για πάντα από τον ταταρικό ζυγό, ζήτησαν με επιστολή τους από την αυτοκράτειρα Αικατερίνη Β' να τους επιτρέψει να μετακινούνται στην επικράτειά της. Η επιστολή τους γράφτηκε από τον Έλληνα μητροπολίτη Γοθθίας και Καφά, Ιγνάτιο, στις 26 Ιουλίου 1778. Ένα χρόνο αργότερα, στις 21 Μαΐου 1779, δόθηκε η θετική απάντηση. Θα πρέπει όμως να μεσολάβησε κάποια προφορική απάντηση που επέτρεπε στους Έλληνες να μεταναστεύσουν, γιατί η έξοδος των Ελλήνων είχε ήδη πραγματοποιηθεί ως τις 21 Σεπτεμβρίου 1778. Όλες οι πηγές που έχουμε αναφέρουν ως ψυχή της μετανάστευσης το μητροπολίτη Ιγνάτιο: "Καθώς ο Μωυσής εξήγαγε τους Ισραηλίτες εκ της αιγυπτιακής δουλείας εις την γην της Επαγγελίας, ούτως ο Ιγνάτιος ελευθέρωσε τους συμπατριώτας του από του σκληρού των Τούρκων ζυγού. Η πρόσκλησίς του καλώς αντήχησε και συγκετέπεισεν άπασαν την Ταυρικήν. Πανταχού ο λαός ανιστάμενος σύρρει αγελήδον περί τον ιερέα εγκαταλείπων αδιακρυτίτας κατοικίας και τας γενεθλίους εστίας του, τους ιερούς ναούς και τα θυσιαστήρια. Πολλά χωριά κατερημώθησαν. Πολλά διάκεινται ούτως και επί των ημερών μας", γράφει ο αρχιερέας Ταυρίδος και Χερσώνος Γαβριήλ.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΡΙΜΑΙΑΣ

του καθηγητή Κώστα Φωτιάδη

πίσω τους τους προγόνους τους. Το ευνοϊκό κλίμα της περιοχής τους, οι τάφοι των προγόνων, οι συναισθηματικοί δεσμοί με τον τόπο τους και άλλοι σημαντικοί λόγοι μας επιτρέπουν να υποπτευόμαστε ότι κάποιοι αρνήθηκαν να ακολουθήσουν το μητροπολίτη Ιγνάτιο, που ήταν η ψυχή αυτού του σχεδίου.

Ο Π. Κοντογιάννης αναφέρει ότι ο Ιγνάτιος πήγε στην Πετρούπολη, συναντήθηκε με την Αικατερίνη Β' και πήρε για τους Έλληνες της Κριμαίας τα ίδια προνόμια που δόθηκαν στους Έλληνες πολεμιστές του Ορλώφ και τους άλλους Έλληνες μεταναστες από την Ελλάδα.

Η Αικατερίνη Β' παραχώρησε τα ίδια προνόμια στην περιοχή Αζοφικής, και στους Αρμένιους, Γεωργιανούς και Βλάχους χριστιανούς. Η απόφασή της αυτή ήταν μία πολύ έξυπνη πολιτική κίνηση, γιατί εποίκισε ολη τη έρημη και ακατοίκητη τότε περιοχή της σημερινής νότιας Ουκρανίας, που ήταν λημέρι των νομαδικών λαών. Στους μετανάστες του μητροπολίτη Ιγνατίου, η Αικατερίνη Β' παραχώρησε δωρεάν 6.000.000 στρέμματα εύφορης γης και τους χορήγησε άτοκο δάνειο για την ανάπτυξη της γεωργίας, της κτηνοτροφίας, της αμπελοκαλλιέργειας και της αλιείας ψαριών.

Ο δημοσιογράφος Γιάννης Νικολόπουλος αναφέρει ότι το 1778 πέρασαν περίπου τριάντα χιλιάδες μετανάστες, με το Ρώσο στρατάρχη Σουβόροφ και το νεοδιορισθέντα αρχιεπίσκοπο Σλαβινίου και Χερσώνος Ευγένιο Βούλγαρη επικεφαλής, στις στέπες της "Νέας Ρωσίας" κατά μήκος των παραλιών της Αζοφικής.

Εκτός από τα προνόμια αυτά, τους έδωσε άδειες να χτίσουν σχολεία και εκκλησίες, για να μάθουν την ελληνική γλώσσα όσοι την ξέχασαν ή αναγκάστηκαν από τους Τατάρους να μην τη μιλάνε. Τους απάλλαξε για 100 χρόνια από τη στρατιωτική θητεία.

Η έξοδος των Ελλήνων άρχισε τον Ιούλιο του 1778 και τελείωσε το Μάιο του 1779. Με δάκρυα στα μάτια, μας πληροφορεί ο αρχιεπίσκοπος Γαβριήλ, εγκατέλειπαν τα χωριά τους, γιατί άφηναν

Υστερα από μακροχρόνιες ταλαιπωρίες, στερήσεις και περιπλανήσεις, ο μητροπολίτης Ιγνάτιος με τον ποίμνιό του εγκαταστάθηκε στη νέα περιοχή, κοντά στις όχθες του ποταμού Κάλμιου, που εκβάλλει στην Αζοφική Θάλασσα. Κοντά στον ποταμό έχτισαν την πόλη Μαριούπολη - το όνομα αυτό δόθηκε προς τιμήν της Παναγίας - και 24 χωριά. Ο μητροπολίτης Ιγνάτιος συνέχισε να φέρει και στη νέα του πατρίδα τον παλιό του τίτλο, μητροπολίτης Γοθθίας και Καφά. Στη Μαριούπολη ιδρύθηκε ελληνική νομαρχία και ελληνικό δικαστήριο.

Όλοι οι Έλληνες που μετανάστευσαν προέρχονταν από επτά πόλεις, πενήντα πέντε χωριά και από το μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου. Στα καινούργια τους χωριά οι περισσότεροι έδωσαν τα ονόματα των παλιών χωριών τους. Τα καινούργια τους χωριά ήταν: Εσκή Κριμ, Σαρτανάς, Τσουρμανλία, Τσαρδακλή, Ανατολή, Καράνι, Γιάλτα, Ζελιόνα, Μόγγους, Γούρτσου, Στήλα, Λάσπη, Πεσεσέβ, Ουλακλή, Δεμερτζή, Μπουσιόκ, Γενισαλά κιουτσούκ, Κερμεντζούκ, Δορταμπά, Ανζερίχα, Μπουγάσου.

Συνέχεια στην 4η σελ.

ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΜΕ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΦΩΤΙΑΔΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ διοργανώθηκε με επιτυχία από τον Σύλλογο Ποντίων Φοιτητών

Την Παρασκευή 17 Μαΐου 91 και με την ευκαιρία του εορτασμού της 19ης Μαΐου, μέρας μνήμης της ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ο Σύλ. Ποντίων Φοιτητών - Σπουδαστών οργάνωσε στο κτίριο της Παλιάς Φιλοσοφικής Σχολής ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΒΡΑΔΙΑ. Η εκδήλωση είχε δύο μέρη: στο Α' μέρος ο λέκτορας της Ιστορίας του Μικρασιατικού Ελληνισμού Κ. Φωτιάδης εισηγήθηκε το θέμα "Ο Ελληνισμός της Μαύρης Θάλασσας", ενώ στο Β' μέρος προσφέρθηκαν παραδοσιακά φαγητά που μαγίρεψε η κ. Ιωάννα Πασαλίδου από την Καλαμαριά.

Την εκδήλωση των Ποντίων Φοιτητών τίμησε ο βουλευτής κ. Χαρής Καστανίδης, η πολιτευτής κ. Ανθή Πορφυριάδου, ο Πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ποντ. Σωματείων κ. Στέφανος Τανιμανίδης, οι καθηγητές του ΑΠΘ κ. Γ. Χασιώτης και κ. Α. Ξανθοπούλου - Κυριακού, η τ. Πρόεδρος Μέριμνας Ποντίων Κυριών κ. Α. Θεοφυλάκτου και πολλά παλιά μέλη του Συλλόγου

των Φοιτητών κ. Ν. Παλασίδης, κ. Κ. Διαμαντίδης και κ. Τ. Ακριτίδης. Τα μέλη του ΔΣ του Συλ. Ποντίων Φοιτητών Σπουδαστών εκφράζουν τις θερμές τους ευχαριστίες στην κ. Ιωάννα Πασαλίδου για την παρασκευή των παραδοσιακών φαγητών και τον πόντιο τραγουδιστή Β. Μιχαηλίδη για την προσφορά των ηχητικών του μηχανημάτων.

- Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Δ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
- Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Σ. ΚΩΑΝΝΙΔΟΥ
- Σημ. "Αργοναύτης": Ιδιαίτερα χαιρέται ο "Αργοναύτης" για το Σύλλογο Ποντίων Φοιτητών Σπουδαστών Θεσσαλονίκης για τις τόσο έντονες παραδοσιακές και εκπαιδευτικές δραστηριότητές του. Μπράβο παιδιά!

Σκηνές από το ηθογραφικό έργο του αείμνηστου Φίλωνα Κτενίδη, "Ο Κλήδονας", που όπως γράναμε και στο προηγούμενο φύλλο του "Αργοναύτη", ερμηνεύθηκε με αφάνταστη επιτυχία από τη θεατρική ομάδα της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας, στις 26 Μαΐου 1991 στην κατάμεστη αίθουσα της Αντωνιάδου Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών του Δήμου Βέροιας.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

"ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ"

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΝΤΙΩΝ
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 18 ΜΑΪΟΥ 91

"Αγαπητοί Συμπatriώτες,

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Ποντίων Φοιτητών Σπουδαστών Θεσσαλονίκης αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει την Εύξεινο Λέσχη Βέροιας και τον "Αργοναύτη" για την παρουσίαση και προβολή των δραστηριοτήτων του. Ο Σύλλογός μας έχει μία 30χρονη παρουσία στον φοιτητικό χώρο της πόλης μας, ιδιαίτερα μετά την επανίδρυσή του τα μεταπολιτευτικά χρόνια (1975) προσπαθεί με το χρονονόμο του συγκρότημα και τη θεατρική του ομάδα να ευαισθητοποιήσει την φοιτητική νεολαία στην ανάγκη διατήρησης της εθνικής μνήμης μέσα από την καλλιέργεια της κουλτούρας του ποντιακού ελληνισμού.

Η προβολή των δραστηριοτήτων μας από τον "Αργοναύτη" έχει για μας ένα σημαντικό ενδιαφέρον γιατί μας φέρνει σε επαφή με το ποντιακό στοιχείο της Ημαθίας, από την περιοχή σας κατάγονται σημερινά και παλιά μέλη του Συλλόγου μας.

Ευχόμαστε κάθε επιτυχία στην Εύξεινο Λέσχη και στον "Αργοναύτη" που τόσο σημαντικές υπηρεσίες έχουν προσφέρει στους Πόντιους της Βέροιας και της Ημαθίας γενικότερα.

Με τιμή και Πατριωτικούς Χαιρετισμούς

για το Διοικητικό Συμβούλιο,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Δ. Λαμπρόπουλος

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Σ. Ιωαννίδου"

"Αγαπητέ "Αργοναύτη",

Θέλω να συγχαρώ την προσπάθεια που γίνεται μέσα από τις στήλες σου, να γνωρίσουν οι Νεοέλληνες την ιστορία και τις θυσίες του πιο ζωντανού και δραστήριου κομματιού του Ελληνισμού, που ξεριζώθηκε από τις χαμένες του Πατρίδες με τον πιο βάρβαρο, σκληρό και απάνθρωπο τρόπο.

Το κομμάτι αυτό είχε επιπλέον την ατυχία, η τραγική ιστορία του να μείνει έξω από την υπόλοιπη ιστορία του Ελληνικού Έθνους, του οποίου αποτελεί κορμό και συνέχεια, με αποτέλεσμα σήμερα να αγνοείται από τους περισσότερους Έλληνες.

Επιθυμία μου, και πιστέλω επιθυμία όλων, είναι να αναγνωριστούν επιτέλους οι θυσίες των προγόνων μας Ελλήνων του Πόντου, οι οποίοι υπέστησαν κατά καιρούς τα πάνδεινα γιατί δε δέχθηκαν ποτέ ν' αρνηθούν την ελληνικότητά τους, με την ένταξη της Ιστορίας τους στα σχολικά εγχειρίδια, για να τη μαθαίνουν όλα τα Ελληνόπουλα.

Τελειώνοντας σας στέλνω τρία (3) ανέκδοτα, τα οποία περιγράφουν πραγματικά περιστατικά, όπως εξ' άλλου πραγματικά περιστατικά διηγούνται και τα περισσότερα γνήσια ανέκδοτα, βγαλμένα από την καθημερινή μας ζωή. Κι εμείς οι Πόντιοι διαθέτουμε ανεξάντλητο πλούτο απ' αυτά.

Υ.Γ. Σας στέλνω συνδρομή δύο ετών.

18-6-1991

Με εκτίμηση

Παπαδόπουλος Χαράλαμπος

Αλεξάνδρεια, Σχολείων 27Α"

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ο "Αργοναύτης" ως γνωστόν εκδίδεται από την Εύξεινο Λέσχη Βέροιας για μη κερδοσκοπικούς λόγους, αλλά για πνευματική ανιστόρηση της λαογραφίας και της πολιτιστικής μας παράδοσης.

Είναι, λοιπόν, απαραίτητο, για την ασταμάτητη και απρόσκοπτη πλεύση του να ανανεώσουμε τις συνδρομές μας έγκαιρα και ακόμα να γράψουμε νέους συνδρομητές.

Τα νέα του Επιμορφωτικού - Εκπολιτιστικού Συλλόγου "Ο Νέος Καύκασος"

Φλώρινα 22 - 6 - '91

Ο Επιμορφωτικός - Εκπολιτιστικός Σύλλογος "Ο Νέος Καύκασος", συγχαίρει το Δ.Σ. της Μέρμινας Ποντίων Κυρίων, που ομόφωνα αποφάσισε να υιοθετήσει την Κοινότητα Μεσονησίου Φλώρινας.

Η εκδήλωση έγινε στις 22 - 6 - '91 στο Μεσονήσι παρουσία του Νομάρχου Φλώρινας κ. Π. Παπαδόπουλου, των προέδρων των Κοινοτήτων Μεσονησίου, Αμμοχωρίου, Νέου Καύκασου, τον πρόεδρο του Συλλόγου "Ο Νέος Καύκασος" και των κατοίκων του χωριού. Αξίζει ένα μεγάλο εύγε στο μοναδικό αυτό γυναικείο ποντιακό σύλλογο που ιδρύθηκε το 1905 στον αλησμόνητο Πόντο. Για τις πολλές και μεγάλες δραστηριότητές της τιμήθηκε η Μέρμινα Ποντίων Κυρίων από την Ακαδημία

Αθηνών.

Η κοινότητα Ν. Καυκάσου ευχαριστεί α) την Μέρμινα Ποντίων Κυρίων για την τιμή που της έκανε να έρθει στο χωριό και να τιμήσει με την

κατάθεση λουλουδιών της Μακεδονικής γης τον πρώτο Μητροπολίτη που δολοφονήθηκε κατά τον Μακεδονικό Αγώνα, Καλλιπία Φώτιο, από το Τσαγράκιο της Κερασούντας του Πόντου, β)

το Δ.Σ. του Ιερού Ιδρύματος "Παναγία Σουμελά", που αποφάσισε και αυτό ομόφωνα στις 13 - 4 - 1991 να υιοθετήσει το χωριό Ν. Καύκασο.

Οι εκδηλώσεις για την υιοθέτηση θα γίνουν το μήνα Σεπτέμβριο 1991 και θα είναι τριήμερες, παρουσία όλων των Αρχών του Νομού μας, των κατοίκων των γύρω κοινοτήτων και πολλών Ποντιακών Σωματείων της Δ. Μακεδονίας.

Στις εκδηλώσεις που θα γίνουν υπό της αιγίδα του κ. Νομάρχου θα πάρει μέρος και ο καλλιτέχνης - τραγουδιστής κ. Καραπαναγιωτίδης από τη Βέροια, αφιλοκερδώς, με το εκατονταμελές χορωδιακό του συγκρότημα.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου

Κεβρεκίδης

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΚΡΙΜΑΙΑΣ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΚΩΣΤΑ ΦΩΤΙΑΔΗ

Συνέχεια από την 3η σελ.

Καμάρα, Αργην. Από τα χωριά αυτά τα δεκαπέντε παρακάτω μιλάνε μία ελληνική διάλεκτο με πολλά αιολοδικά στοιχεία σύμφωνα με την άποψη του ερευνητή Π.Μ.Κ., του περιοδικού Πανδώρα: "Εκ των χωριών τούτων τα μιν 15, Σαρτανάς, Τσομανλίκ, Δεμερτζή, Ανατολή, Γιάλτα, Ζελιόνα, Στήλα, Λάσπη, Ουλακλή, Γενισαλάδες δύο, Δορταμπά, Ανζερίχα, Αργην, Τσαρδακλή, λαλούσι γραικιστί, ενιαχού μιν γλώσσαν καταληπτήν,

αλλαχού δε διεφθαρμένην και εκ πρώτης ακοής ακατάληπτον, έχουσιν όμως φθόγγον ελληνικόν και περιέχουσιν λέξεις, μόρια και φρασίδια τινά αρχαίας Αιολοδικής. Οι πλείστοι ούτοι Γραικοχωρικοί άδουσιν άσματα συγκεχυμένα ή εθνικών ανδραγαθημάτων και παθημάτων ή ιδίων παλληκαρικών κατορθωμάτων." Τα υπόλοιπα χωριά μιλάνε ταταρικά, αλλά διατηρούν τα ελληνικά ήθη και έθιμα και έχουν τα ελληνικά εξωτερικά χαρακτηριστικά

συνέχεια στο επόμενο

Με λαμπρότητα έγιναν και φέτος οι γιορταστικές εκδηλώσεις του "Αγίου Ιωάννη Βαζελώνα"

Στις 30 Ιουνίου 1991 έγινε η καθιερωμένη, κάθε χρόνο, μεγάλη Πανελλήνια Πανηγυρική τελετή στην ανιστορηθείσα πριν λίγων ετών Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννη Βαζελών η Βαβουλών στο χωριό Αγίου Δημήτριος Κοζάνης.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η Ιστορική, Σταυροπηγιακή, Πατριαρχική Μονή του Αγίου Ιωάννη Βαζελώνα διαδραμάτισε τεράστιο θρησκευτικό, Πνευματικό και Εθνικό ρόλο και ακτινοβολούσε επί δεκαεφτά αιώνες στο όρος Βαζελών ή Ζαβουλών της Περιοχής Ματσούκας του Πόντου, βρήκε και πάλι την πρέπουσα

στην Ιστορία θέση της στους γραφικούς πρόποδες του Βερμίου όρους και σε απόσταση 4 χιλιομέτρων πάνω από το χωριό Αγίου Δημήτριος Κοζάνης για να γίνει και πάλι τόπος συγκέντρωσης και προσανατολισμού και να συνεχίσει την Ιστορική αποστολή της, προσφέροντας έτσι ανεκτίμητες υπηρεσίες στην εκκλησία και στο έθνος.

Ο "Αργοναύτης" εύχεται στα μέλη του Δ.Σ. του Σωματείου "Αγίου Ιωάννη Βαζελώνος" υγεία και δύναμη για τη συνέχιση της ωραίας αυτής προσφοράς η οποία αναζωογονεί και πειρακτώνει την αγάπη των Ποντίων για τις αλησμόνητες πατρίδες.

Εντυπωσιακές εκδηλώσεις πραγματοποίησε

το ποντιακό Σωματείο

"ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΓΑΒΡΑΣ"

Ενα από τα αξιόλογα Ποντιακά σωματεία της χώρας μας είναι και το σωματείο Θεσσαλονίκης ο "Αγιος Θεόδωρος ο Γάβρας". Είναι ένα σωματείο, με έντονη δραστηριότητα τόσο σε θέματα εθνικά, όσο και σε θέματα παράδοσης. Η ακτινοβολία του έχει ξεπεράσει και αυτά ακόμα τα όρια της Ελλάδας.

Ενα δείγμα από τη μεγάλη του προσφορά είναι και οι εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν με πρωτοβουλία του και που ήταν αφιερωμένες στην εθνική μνήμη των σφογισθέντων στις

αλησμόνητες πατρίδες από 29 Μαΐου 1453 και έως και την καταστροφή του 1922. Οι εκδηλώσεις έγιναν στις 26 Μαΐου 1991 με πλούσιο πνευματικό - Θρησκευτικό και καλλιτεχνικό πρόγραμμα παρουσία όλων των αρχών,

εκπροσώπων Σωματείων και Ιδρυμάτων. Ήταν μια εκδήλωση άριστα οργανωμένη και ανταξία του σκοπού της.

Ο "Αργοναύτης" με τη σειρά του συγχαίρει θερμά τη διοίκηση του Σωματείου "Αγιος Θεόδωρος ο Γάβρας".

Για πείνε λύρα μ' έμορφον
πώς εγροικός ατ' όλια,
και το λαλόπος το γλυκόν,
ηώς παίρ λαρών τα πόνε;

Ποντιακοί οικισμοί

Του κ. ΜΙΧΑΛΗ ΠΙΣΤΟΦΙΔΗ

Συνέχεια από το προηγούμενο

Πριν από το 1930, γύρω στο 1927 - 28 πήγαν μια παρέα από το χωριό στη Θεσ/νίκη για δουλειά. Δεν γνώριζαν βέβαια πολλούς, εκτός από δύο τρεις οικογένειες. Για να μην υποχρεωθούν, έμειναν κοντά στο Λ. Πύργο, κάτω από τα δέντρα. Το πρωί όπως όλοι οι εργάτες, περίμεναν, να περάσει κάποιος που θα είχε δουλειά να τους πάρει. Επειδή η ώρα πήγε 9 και κανείς δεν τους πήρε, αποφάσισαν να φύγουν.

Εκείνη την ώρα έρχεται ένας κύριος καλοντυμένος και τους ρώτησε αν θέλουν δουλειά.

Εκείνοι, βεβαίως, τους είπαν θέλουν και έτσι τους πήρε μαζί του. Όταν φθάσανε, στον τότε ηλεκτρικό σταθμό, τους έδειξε μερικές στίβες; κυβόλιθους, και τους είπε να τους πετάξουν στη θάλασσα και όταν τελειώσετε, τους είπε θα σας πληρώσω. Αρχισαν αμέσως τη δουλειά. Εκείνος έκανε βόλτες πάνω κάτω και ύστερα από 5 - 10 λεπτά έφυγε προς το "Συντριβάνι" (σήμερα Αγγελάκη). Κατά τις 10 - 10.30 ήρθε ένας χωροφύλακας και τους ρώτησε, ποιος σας είπε

να πετάτε τις πέτρες στη θάλασσα; Εκείνοι τον είπαν, ένας κύριος. Που είναι, τους ρώτησε. Είδαν ότι δεν είναι εκεί. Τι να κάνουν; Δεν χάνει καιρό, ένας της παρέας, ο Δημήτρης Χειμωνίδης. Εκείνη την ώρα περνούσε κάποιος άλλος κύριος χωρίς να έχει σχέση με την όλη υπόθεση, τον υποδεικνύει στον χωροφύλακα και λέει, αυτός ήτο.

Οι άλλοι τρεις της παρέας αμέσως βεβαίωσαν, ναι αυτός ήτο. Τον παίρνει ο χωροφύλακας και τον ρωτάει, γιατί έβαλες τους ανθρώπους να πετάξουν τις πέτρες; Ο άνθρωπος διαμαρτυρήθηκε πως δεν ιδέα δεν έχει. Οι εργάτες όμως επέμεναν ότι αυτός ήτο. "Ακολουθείστε με" τους είπε ο χωροφύλακας. Ο άνθρωπος επέμενε πως είναι αθώος, αλλά δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά και ακολούθησε. Στο αυτόφορο που πήγαν, ανάγκασαν τον Εβραίο, διότι Εβραίος έτυχε να είναι, να πληρώσει τους εργάτες το μεροκάματο και να πληρώσει και τις πέτρες που πέταξαν λέγοντας του, άλλη φορά να μην παίζεις με τη φτώχεια των ανθρώπων. Φεύγοντας λένε τα παιδιά στον Δημητρώ: "Νέπρε έκαμες τον άνθρωπο". Και εκείνος τους απάντησε: "Κάποιος έπρεπε

να καεί, γιατί να καούμε εμείς και όχι εκείνος; τυχερό του ήτο".

Οι Μικροσαντινοί με την κάθοδό τους στη Βέροια είδαν να πραγματοποιείται το όνειρό τους, δηλαδή να μορφώσουν τα παιδιά τους.

Αρχισε μια άμιλλα μεταξύ τους, που έφθασε σε σημείο να εργάζεται ένας πατέρας, με εξαμελή οικογένεια και να σπουδάζει δύο παιδιά.

Βεβαίως όλα αυτά επιτυγχάνετο με παντοειδείς στερήσεις. Όταν κατέβηκε το χωριό στη Βέροια, αμέσως φρόντισαν όλοι μαζί να αγοράσουν οικόπεδα για να χτίσουν σχολείο, με δικά τους έξοδα, όπως και έγινε, με δάσκαλο τον Ιωάννη Τριανταφυλλίδη από την Καστανιά. Το 1949 η Μικρή Σάντα εδέχθη τα συγχαρητήρια του τότε Νομάρχη κ. Τοιούπτη, διότι ανάλογα με τον πληθυσμό είχαμε τους περισσότερους τελειόφοιτους του εξατάξιου Γυμνασίου, οχτώ στον αριθμό. Σήμερα εδώ και σε διάφορες άλλες πόλεις έχουμε τους κάτωθι ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών και του εμπορίου.

Καθηγητές:

Ελενίδης Κων/νος, συντ.

Γυμνασιάρχης

Σιδηρόπουλος Γεώργιος,

συντ. Μαθηματικός - Λυκειάρχης

Πιστοφίδου Σοφία, Φιλολόγος

Κωστινίδης Αβραάμ, βοηθός καθ.Α.Π. Θεσ/νίκης, Χημικός

Δημητρώ: Λαχανόπουλος Αριστοτέλης

Λαχανόπουλος Αντώνιος

Τσαχουρίδης Αργύριος

Τσαχουρίδης Αλέκος

Χειμωνίδου Κλεοπάτρα

Γεμισίδου Κλειώ

Πολιτ. Μηχανικό - Αρχιτέκτονες και υπομηχανικοί:

Γραμματικόπουλος Βασίλειος, Πολιτ. Μηχανικός

Γραμματικόπουλος Γεώργιος, υπομηχανικός

Πιπερίδης Αρχιμήδης, Αρχιτέκτων

Γραμματικόπουλος Νικόλαος, υπομηχανικός ηλεκτρολόγος

Ιατροί:

Χειμωνίδης Πέτρος, Κτηνίατρος

Δημοδιδάσκαλοι:

Γραμματικόπουλος Δημήτριος, Διευθυντής δημοτ. εκπαιδ.

Γραμματικόπουλος Παύλος, Διευθυντής δημοτ. και

Πιστοφίδου Ευτυχία και Γεμισίδου Ελένη

Δημόσιοι Υπάλληλοι:

Χειμωνίδου Ελένη, Υποθηκοφύλακιο

Χειμωνίδης Θεοδόσιος, Τεχν. Σχολής

Πιστοφίδου Λουίζα, Υπ. Συγκοινωνιών

Χειμωνίδης Γεώργιος, Τεχν. Σχολ.

Αμοιρίδης Χαράλαμπος, Υπ. Ζάχαρης

ΟΤΕ: Θεοδορίδης Ευκλείδης, τμηματάρχης

Κουτμηρίδης Γεώργιος, τμηματάρχης και

Πιπερίδης Δημήτριος, Τεχνικό

ΔΕΗ: Τσαχουρίδης Σταύρος, Τχνικ. Ηλεκτρολόγος

Εμποροί:

Ιορδανίδης Δημήτριος

Ιορδανίδης Νικόλαος

Κουτμηρίδης Αλέκος

Γραμματικόπουλος Αρης και

Γεμισίδης Σωκράτης

Εργολάβοι:

Γραμματικόπουλος Ηλίας

Θεοδορίδης Θεμιστοκλής

Θεοδορίδης Ιωάννης

Πιστοφίδης Αναστάσιος

και Κωνσταντινίδης Σταύρος